

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

Str. Avram Iancu, bl. H3, parter,
Deva, jud.Hunedoara,
Tel: +0254 21 95 44
Fax:+0254 23 27 97

DECIZIA NR. 36 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, a fost sesizată de **SC X SRL**, cu sediul în X județul Hunedoara, prin adresa nr.X, asupra reluării procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva **Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X**, emisă de către Administrația finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii și care vizează suma de **X lei reprezentând:**

- **X lei - impozit pe profit stabilit suplimentar**
- **X lei - majorări de întârziere.**

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 si art.209 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, contestatorul susține următoarele:

Scutirea de plată a impozitului pe profit constituie un ajutor de stat, potrivit art.2 alin.8 din Legea nr.143/1999 privind ajutorul de stat (în vigoare la data efectuării controlului de către Consiliul Concurenței), iar competența de verificare a legalității acordării ajutorului de stat o deține doar Consiliul Concurenței, aspect ce rezultă din prevederile art.38 din același act normativ.

În condițiile în care, doar Consiliul Concurenței avea dreptul de a verifica dacă un ajutor de stat a fost acordat în mod legal sau nu, în perioada anilor X, rezultă că tot această instituție poate demara procedura de recuperare a ajutorului de stat acordat ilegal, ceea ce a și făcut prin emiterea Deciziei nr.X.

În această situație, actele de control, întocmite de organele de inspecție fiscală, sunt lovite de nulitate absolută, întrucât se verifică din nou perioada anilor X, de către o autoritate necompetentă, fiind încălcate prevederile art.105 alin.3 din Codul de procedură fiscală, în sensul că nu se justifică reverificarea, din moment ce nu au apărut date suplimentare necunoscute inspectorilor din cadrul Consiliului Concurenței la data verificărilor și nici erori de calcul, care să influențeze rezultatele acestora.

Organele de inspecție fiscală au stabilit obligațiile fiscale doar pe considerentul că a fost emisă Decizia nr.X a Consiliului Concurenței și care a făcut obiectul dosarului nr.X al Curții de Apel X, finalizat prin pronunțarea Sentinței nr.X.

Prin Sentința nr.X, Curtea de Apel X a dispus anularea art.14 din Decizia nr.X, articol care face referire la SC X SRL.

Deși, această sentință nu este definitivă și irevocabilă, trebuie avut în vedere caracterul incert al obligației bugetare stabilite prin Decizia nr.X a Consiliului Concurenței.

Caracterul incert al creanței bugetare este motivat prin aceea că, în urma efectuării unei expertize financiar - contabilă, rezultă că, intensitatea ajutorului de stat, de care a beneficiat societatea, se încadrează în plafonul de 50% prevăzut de Regulamentul privind ajutorul de stat regional, astfel că, mai putea beneficia în continuare de ajutor de stat.

Temeiul legal al Deciziei nr.X, invocat de Consiliul Concurenței, a fost introdus prin Legea nr.239/2004, publicată în Monitorul Oficial nr.514/08.06.2004, lege care a intrat în vigoare la 3 zile de la publicarea sa, conform art.78 din Constituție.

Societatea contestatoare susține că, în aceste condiții, acest temei legal nu poate aplicabil întregului an X, perioadă pentru care s-a calculat ajutorul de stat stabilit prin decizia contestată.

În cazul Deciziei nr.X, Consiliul Concurenței nu a informat societatea despre încetarea acordării de facilități, încălcând astfel prevederile OUG nr.24/1998, modificată prin Legea nr.239/2004.

Executarea Deciziei nr.X a Consiliului Concurenței a fost suspendată prin Sentința nr.X a Curții de Apel București (dosar nr.X), irevocabilă prin nerecurare.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii, au consemnat următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de Xlei și majorările de întârziere aferente de Xlei.

Având în vedere adresa nr.X, prin care Regiunea V Vest – România – Agenția pentru dezvoltare regională, comunică faptul că societatea verificată nu mai îndeplinește condițiile pentru a beneficia de facilitățile fiscale prevăzute de OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, precum și Decizia Consiliului Concurenței nr. X, organele de inspecție fiscală au calculat impozit pe profit în sumă totală de **Xlei** asupra profitului obținut de societate, din veniturile realizate în zona defavorizată, pe perioada X.

Totodată, organele de inspecție au calculat suplimentar, impozit pe profit în sumă de **X lei**, ca urmare a neacordării dreptului de deducere pentru cheltuieli cu serviciile executate de terți, în sumă totală de **X lei**.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit, stabilit suplimentar în sumă totală de **X lei**, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de **Xlei**.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere motivațiile contestatorului, constatările organelor de inspecție fiscală, actele normative, în raport cu perioada supusă verificării, se rețin următoarele:

SC X SRL din X este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului a județului Hunedoara sub nr.X și Cod unic de înregistrare: X

In fapt, împotriva impozitului pe profit stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X, **SC X SRL din X** a formulat contestație pentru suma de **X lei**, contestație depusă și înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara sub nr.X.

Prin Decizia nr.X emisă de Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, **s-a decis:**

1. Respingerea contestației, ca inadmisibilă, pentru suma de **X lei** (X- impozit pe profit și X lei - majorări și penalități de întârziere aferente).

2. Suspendarea soluționării contestației pentru suma de **Xlei**, reprezentând **impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de Xlei și majorări de întârziere aferente de Xlei**, procedura administrativă urmând a fi reluată, în condițiile legii, la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

3. Desființarea Deciziei de impunere nr.X, emisă de Administrația finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii, privind stabilirea în sarcina societății a obligațiilor de plată în sumă totală de **Xlei** (X lei - contribuția la fondul pentru protecția persoanelor cu handicap și X lei - majorări de întârziere aferente contribuției la fondul pentru protecția persoanelor cu handicap).

Prin adresă înregistrată la Administrația finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii sub nr.X, contestatorul solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate, deoarece prin Sentința nr.X a Curții de Apel București, rămasă irevocabilă prin Decizia nr.X din ședința de la X, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, a fost anulat articolul vizând societatea comercială X SRL X din Decizia nr.X a Consiliului Concurenței.

Referitor la suma totală de Xlei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în sumă de Xlei și majorări de întârziere aferente în sumă de Xlei.

A. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de Xlei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei, Direcția generală a finanelor publice a județului Hunedoara, este investită a se pronunța dacă societatea datorează aceste sume, în condițiile în care Raportul de inspecție fiscală nr.X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X, a fost întocmit având la bază Adresa Agenției pentru dezvoltare Regională nr.X și Decizia Consiliului Concurenței nr.X, Decizie anulată de către instanța de judecată printr-o Sentință civilă irevocabilă.

In fapt, prin **Decizia** privind măsurile de sprijin financiar acordate peste limita de intensitate maxim admisă agenților economici ce activează în zonele defavorizate **nr.X**, emisă de **Consiliul Concurenței**, la art.14 se consemnează următoarele: *“Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de furnizor, va lua toate măsurile pentru recuperarea ajutorului de stat ilegal și incompatibil de la SC X SRL, ...în sumă de X mii ROL (X RON), împreună cu dobânda aferentă*

calculată de la data la care ajutorul a fost pus la dispoziția beneficiarului până la momentul recuperării efective a ajutorului”.

Urmare Deciziei Consiliului Concurenței nr.X și comunicarea dată de către Regiunea V Vest – România – Agenția pentru dezvoltare Regională prin adresa nr.X, din care rezultă că societatea verificată nu mai îndeplinește condițiile pentru a beneficia de facilitățile fiscale prevăzute de OUG nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, **organele de inspecție fiscală au calculat impozit pe profit și la profitul obținut din veniturile realizate în zona defavorizată pe perioada X.**

Impotriva Deciziei nr.X, emisă de Consiliului Concurenței, SC X SRL X a formulat acțiune în contencios administrativ, aceasta formând obiectul dosarului nr.X ce s-a aflat pe rolul Curții de Apel X – Secția contencios administrativ și fiscal.

Prin Sentința civilă nr.X a Curții de Apel București, pronunțată în ședință publică din data de X, anexată la dosarul cauzei, rămasă irevocabilă prin Decizia nr.X din ședința de la X, pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, prin care s-a respins recursul declarat de Consiliul Concurenței, față de probele administrate în dosar, **s-a admis acțiunea formulată de SC X SRL X și s-a anulat parțial Decizia nr.X**, emisă de Consiliului Concurenței, **în ceea ce privește art.14 referitor la reclamantă.**

În consecință, având în vedere Sentința civilă nr.X, irevocabilă, prin care s-a anulat actul care a stat la baza întocmirii raportului de inspecție fiscală nr.X și a Deciziei de impunere nr.X prin care a fost stabilită în sarcina societății obligația plății sumei de X lei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar și majorările de întârziere aferente, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara **ia act** de hotărârea instanței și având în vedere prevederile art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: **“Soluții asupra contestației**

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou

act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare” urmează a se desființa parțial Decizia de impunere nr.X referitoare la capătul de cerere privind **impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei.**

Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, prevede:

102.5. “În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art.185 alin.(3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o alta echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”

De asemenea, Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează:

12.7. “Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

B. Referitor la impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei și majorările de întârziere aferente în sumă de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care prin contestație, agentul economic nu aduce niciun argument în susținerea cauzei.

In fapt, prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X, **SC X SRL X** contestă impozitul pe profit stabilit suplimentar, urmare diminuării masei profitului, prin înregistrarea unor sume pe cheltuieli de exploatare și nu în contul de imobilizări, fără a aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală.

In drept, la art.206 alin.1 lit.c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

**“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]
c) motivele de fapt și de drept;
d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”**

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, contestația formulată de societate trebuia să cuprindă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care aceasta se întemeiază.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în speță se va face aplicațiunea prevederilor art.213 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile punctului 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

Art.213 “Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării...”

**“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:
[...] b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...]”**

organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste această sumă, în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”,

motiv pentru care se va respinge contestația formulată de **SC X SRL din X**, ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de **X lei**.

In ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de X lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei, se reține că, agentul economic nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

In consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriul urmează principalul.

Având în vedere cele arătate și în temeiul art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Respingerea ca nemotivată și nesuținută cu documente a contestației formulată de SC X SRL din X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X, referitoare la suma de X lei reprezentând:

- **X lei - impozit pe profit stabilit suplimentar**
- **X lei - majorări de întârziere.**

2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere nr.X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, și care vizează suma totală de X lei reprezentând:

- **X lei - impozit pe profit stabilit suplimentar**
- **X lei - majorări de întârziere aferente**

în vederea reanalizării situației de fapt existente, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, conform celor reținute mai sus.

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Coordonator